

CSENGETÉS

A Ménfőcsanak
Petőfi Sándor Általános Iskola lapja
15. évfolyam 2. szám
2011. december

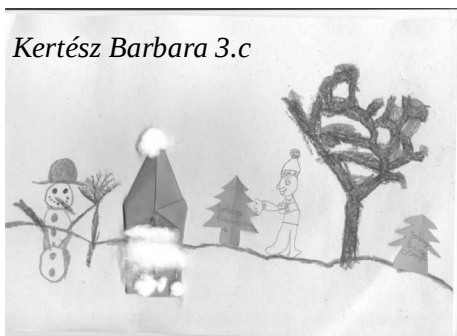
Újévi köszöntők

Adjon Isten fűvet, fát,
tele pincét, kamarát,
sok örömet e házban.
Boldogságot hazánkban
ebben az új évben!

Ez új esztendőben
bújj a kemencébe,
szedd ki a pogácsát,
rúgd ki az oldalát,
boldog új évet!

Kicsi vagyok, székre állok,
omnan egy nagyot kiáltok,
hogy mindnyájan meghalljátok:
boldog új évet kívánok!

Kertész Barbara 3.c

**Békés,
boldog
új
esztendőt!**

**K
E
M
E
N
C
S
A
N
A
K
Ú
J
É
V
T
!**

TÁLLÓZÓ

Télköszöntő műsor
Bemutatkozik az új Főigazgató
Színházban jártunk
A Facebook kora
Könyv- és játékajánló
Riport Liza nénivel
Pályaválasztás előtt
Akikre büszkék vagyunk

CSENGETÉS

Őszbúcsúztató Télköszöntő

November 25-én az alsó tagozatosok felejthetetlen műsorral búcsúztatták az őszt, s köszöntötték a telet. Sok-sok verssel, mondókával, jelenettel készültek. A 2. osztályosok előadták a Sün Balázs című mesét, hallhattuk tőlük a gólyáról szóló történetet. A harmadikosok a kedves és jószívű hóemberről meséltek. Az énekkar szereplése tette még hangulatosabbá az előadást. A végén a gyerekek közös dalt énekeltek. A közönség tapssal jutalmazta a szereplőket. A műsor utáni adventi vásáron a tanító nénik által készített apró ajándékokat lehetett megvásárolni.

Bögöly Boglárka 3.a

Bemutakozik az új Főigazgató

Kedves Petőfis Diákok!

November eleje óta új, ismeretlen emberként tűntem fel köztetek a folyosón. Illendőképpen köszönünk egymásnak, párotokkal már beszélgettem is, de legtöbbször bizonyára találgtjátok, ki lehetek. Lehetőséget kaptam az újság szerkesztőitől, itt az ideje hát, hogy bemutatkozzam!

Alasztics Ildikó tanárnő vagyok. Arra vállalkoztam, hogy az elkövetkező öt évben irányítsam azt a főigazgatóságot, melynek egyik intézménye a ti iskolátok is. Az elmúlt 24 esztendőben nálatok kicsit idősebb, középiskolás diákokat tanítottam. Textilipari mérnöktanárként eleinte az általunk használt textíliák alapanyagainak és készítésének csodálatos, érdekes tudományát, később informatikát és egészségtant oktattam. Nagyon szeretek tanítani, és a diákok közt lenni. Mostani munkakörömben nem tanítok, de

remélem, adódik egy-egy jó téma, s azokhoz alkalom, amelyek kapcsán tanárként is találkozhatok veletek. Az életemben nagyon fontos a családom. Győrnek pontosan a másik felén, Révfaluban, kertvárosi környezetben élünk. A férjemmel és két nagylányommal alkotott családuk életét Orpheus, a rakoncátlan jack russel terrier, és Dömpér a lógófülű törpenyúl színesíti. Férjem is tanár. Lányaim mindketten tanulnak még. Viktória Budapesten egyetemista. Turizmus-vendéglátást tanul, ritkán van itthon. Anna Mária gimnazista a Kazinczyban.

A kutyus gondoskodik arról, hogy rendkívül elfoglalt napjaimból háromszor is jusson idő a szabad levegőn való mozgásra, sétára. No, nem munkaidőben, hanem kora reggel, késő délután és este, elalvás előtt. Szabadidőmben egyébként szívesen varrok, de pár éve többkevesebb sikerrel, kijártam férjemmel egy tánciskolát is. A vágyam az, hogy egyszer csak úgy hobbiból megtanulhassam az üvegművességet. Remélem, a sorokon túl személyesen is megismerkedhetünk. Igazgató néni megígérte, segít nekem abban, hogy egy jó beszélgetésre személyesen is találkozhatnánk veletek.

Kérdésem is lesz: milyen Petőfis diáknak lenni? Várom a válaszokat...

Ildikó néni

Színházban jártunk

A színházbérletes előadásoknak a Bartók Béla Megyei Művelődési Központ ad helyszínt. Ezek közül eddig kettőt láthattunk, első alkalommal a Légy jó mindhalál! c. darabot. December elsején pedig a Székely Betlehemes című előadást nézhettük meg. Az előadás koreográfiája kissé meglepő volt, hiszen élőzene kísért, sőt a nézőket is bevonták egy kicsit a játékba. A történet röviden a következő: három fiatal legény úgy érzi, hogy ők már eléggé felnőttek, irigylük a felnőtteket, hiszen éjjel kimaradhatnak és egész este mulatozhatnak szabadon. Alkalom is adódik a bizonyításra, hiszen betlehemesként megmutathatják rátermettségüket. A pap segít-

ségével szerepet is kapnak, ketten pásztorok lesznek, egyikük pedig maga „József”, aki aztán bele-szeret a Máriát játszó szereplőbe, Katinkába. Összességében egy nagyon fordulatos és humoros előadást láttunk, mindenkinek tetszett. Egyetlen negatívuma a történet rövidsége volt, hisz talán alig egy óráig lehetett.

Kincses Dóra 8.a Magyar Adrián 7.a

CSENGETÉS

Miklós püspök legendája

Tudjátok-e, hogy Mikulás csakugyan élt, sok száz esztendővel ezelőtt?

Myra városában lakott, amely ma Törökországban található. Püspök volt, és valójában Miklós volt a neve, Szent Miklós. Tudjuk róla, hogy csendben, de bőkezűen segítette a szegényeket. Letette az ajándékot, és máris eltűnt, nehogy bárki felismerje. Myrában élt ekkortájt három, pártában maradt leánytestvér. Azért nem mentek férjhez, mert

nem volt hozományuk. Ez jókora pénzösszeget jelentett akkoriban, amit a férjhez menő leány vitt a házasságba. Csakhogy ennek a három nővérem egy fillérje sem volt, így esélyük sem volt férjhez menni. Egy este az egyikük halk motozást hallott az ajtón kívül. Odaszaladt és kinyitotta az ajtót. Hát egy zacskó pénzt talált a tornáccon. Ki hagyhatta itt? – tűnődött. És milyen gyorsan elfutott! Semmi jel nem maradt utána. A leány most már férjhez mehetett ahhoz, akit szeretett. Nemsokára a másik két nővér is csinos hozományt kapott, és fogalmuk se volt róla, ki lehet a jótevőjük. Habár a legkisebb lány, amikor felrántotta az ajtót, még látott egy vörös palástot és egy süveget eltűnni a fák között. Mi persze jól tudjuk, hogy az ismeretlen adakozó Miklós püspök volt. Azóta Szent Miklós egy kicsit megváltozott. Vörös püspökpalástjából fehér prémes piros bunda lett, püspöksüvegéből kucsma, a Szent Miklós névből hol „Santa Claus”, hol pedig Mikulás. Bármilyen alakban is jelenjen meg, és bárhogy hívják, minden gyerek úgy gondol rá, mint a nagy ajándékozóra.

Fekete Boróka 8.a

Pintér Regina 1.c

Kosztján Zsuzsanna 6.b

Vinkler Viktória 5.a

Luca napja, december 13.

A legenda szerint Szent Luca keresztény vértanú, az egyház azonban nem tartja valós történelmi személynek. Neve a latin *lux*, azaz fény szóból származik. A magyar néphagyományban nem annyira Szent Luca, hanem rontó nőalak (boszorkány) változata terjedt el. Az év legsötétebb napja, ekkor legrövidebb a nappal és leghosszabb az éjszaka. Kevés olyan nap van, amelyhez annyi hiedelem és szokás kapcsolódna, mint Luca napjához.

Szokás volt a Luca-napi kotyolás. A fiúk házról házra járva mondták, énekeltek a termékenységvarázsló mágikus szövegeket. A lucázók, kotyolók térdük alá szalmát tettek, amit azután a gazdaasszony a tyúkok alá vitt. Ha nem kaptak hozományt, fenyegetőztek: „Egy csibéjük legyen, az is vak legyen!” Luca-napkor vetették el a lucabúzákat: ha karácsonyra szépen kizöldült, a következő esztendőre jó termést jósolt. A boszorkányok felismerésére készült az ún. lucaszék. Ezt Luca-naptól karácsonyig kellett elkészíteni kilencféle fából (szöveget nem lehetett hozzá használni). Az éjféle misén kellett ráállni, hogy meglássák a boszorkányokat, utána rögtön el kellett égetni.

Luca-napi szokás volt a Luca-napi alakoskodás. Ilyenkor fehér lepelbe öltözött legények belisztezték az arcukat, hogy felismerhetetlenek legyenek. Lisztbe mártott tollseprűvel sepregettek, és a gyerekeket ijesztgették: „Jön a Luca, elvisz!” A jósló, varázsló eljárások között szerepel Luca-napkor a lucapogácsa készítése. Ezzel jósoltak a jövődöbelire úgy, hogy belesütöttek cédulán egy-egy férfinevet. Gombócot is főztek. A gombócokba fiúneveket rejtettek cédulára írva, amelyik leghamarabb feljött, abban a gombócban rejtőzik a jövődöbeli neve. Ahol több lány volt, a saját nevüket tették a gombócba. Amelyiké legelőször jött fel, az megy elsőként férjhez. Ezt a szokást elevenítettük fel a könyvtárban dec. 12-én, nagy érdeklődéssel kísérve.

Karácsony -szigetek Christmas Island

Amikor megkértek, hogy írjak az iskolaújságba a Karácsony-szigetekről, arra gondoltam, hogy egy olyan szigetről kell majd írnom, ahol mindig nagy a hó, rénszarvasok mászkálnak mindenhol, és a sziget ünnepi fényekben fürdik egész évben. Gondolom ti is meglepődtök rajta, ahogy én is, hogy a szigeten még sosem esett hó, soha nem volt fagy, és az emberek ide nem ünnepelni, hanem nyaralni jönnek. Hiszen ez egy trópusi éghajlaton fekvő sziget, ahol az átlaghőmérséklet 27°C. Rénszarvasok sincsenek itt, de sok érdekes növény- és állatfaj él az őserdejében. A Karácsony-sziget nevet véletlenül kapta.

Nevét William Mynors, a Brit Kelet-Indiai Társaság Royal Mary nevű hajójának kapitánya adta, aki 1643. december 25-én, karácsony napján érkezett ide. A névválasztás máris adott volt. A sziget eredetileg lakatlan volt, csak az erre járó tengerészek pihentek meg rajta. Hivatalosan 1888-ban lett a brit korona része. A II. világháborúban elfoglalták a japánok, később Ausztrália megvette a szigetet. 1997 óta a Kókusz-szigetekkel együtt közös adminisztráció alá tartozik Ausztrál Indiai-óceáni Területek néven. Az Egyenlítőn fekvő országba található a világ legnagyobb korallszigete. Az Ausztráliához tartozó Karácsony-sziget az Indiai-óceánban fekszik. Területe 135 km², csaknem negyed része Budapestnek. Lakossága 1402 fő, de közülük csak kevesen ünneplik a karácsonyt, mivel csak 17% a keresztény. A korallból álló szigeten nincsenek folyók, de gyönyörű, édesvízű lagúnák találhatók itt. Tarawa, a főváros, nem egyszerű város, hanem egy korallzátonyoktól körbefont szigetcsoport, melynek szigetei között, csakúgy, mint Velencében, csak csónakkal lehet közlekedni. A szigeten minden év novemberében a világ legnagyobb és legkeményebb maratonja zajlik. 65 millió vörös szárazföldi rák fut versenyt, hogy a tengerparton párosodhasson. Útközben számtalan veszéllyel kell szembenéznük: vízhiány, balesetek, ráadásul még tudósok is leselkednek utánuk.

Érdekesség, hogy a Csendes-óceánban fekvő Kiribati-szigetcsoportban is van egy Karácsony-sziget, amit a híres James Cook kapitány fedezett fel 1777. december 25-én. A 300 négyzetkilométeres korallsziget lakói hagyományosan az elsők, akik az új esztendőt köszöntik.

Léb Eszter 5.a

Hajduk Lara 1.c

Farkas Dorka 1.c

Vargha Ágnes: Fenyőfa

Lázár Dániel, Fekete Márk 8.a

A Facebook kora

Az Internet jelenlegi korszakát a „Facebook korá”-nak nevezhetjük, mert ma ez a legforgalmasabb közösségi webhely a világon. 700 millió aktív felhasználójával a legnagyobb, mind a felhasználók számát, mind az eltöltött időt tekintve. Különösen a fiatalok körében népszerű. Mennyi minden megváltozott azóta, hogy 15 éve belépett az életünkbe az Internet! Összekapcsolta a számítógépeinket. Lehetővé tette, hogy az emberek sokkal több információt érhessenek el, mint korábban bármikor. Megkönnyíti az embereknek, hogy barátaikkal ápolják a kapcsolatot. Mindig arra biztatták az embereket, hogy csak olyan személyekkel létesítsenek, és csak olyanoktól fogadjanak el ismerősi kapcsolatokat, akiket tényleg ismernek! A Facebook amerikai alapítású hálózat, mely 2004-ben kezdte működését. Felhasználóinak száma napról napra emelkedik. Sikerének titka, hogy folyamatosan leköti a felhasználóit. Mindenki fényes jövőt jósol neki. A siker további sikert szül, mert minél többen vannak egy közösségi webhelyen, annál többen csatlakoznak. „Az emberek ma már nyugodtabban osztanak meg egyre több információt, egyre nyíltabban és egyre több emberrel.” - Mark Zuckerberg. Érdemes megnézni A közösségi háló c. filmet, mely az életéről szól. A különböző korcsoportok másképp használják a közösségi médiát. A fiatalok nyilvánosan élik az életüket. De nem mindenki igyekszik közkinccsá tenni az életét mindenhol. A társas kapcsolatok mindennél fontosabbak, különösen a fiatalok számára. Nem osztunk meg mindent mindenkivel. A fiatalok kevésbé tartják fontosnak magánjellegű adataik védelmét.

Napjainkban többen árulunk el másoknak magunkról az Interneten, mint korábban bármikor. Lehetővé vált, hogy több lazább kapcsolatot tartsunk fenn. Nincs annyi időnk, hogy mindenkivel rendszeresen találkozzunk, felhívjuk őket. Könnyen megtalálhatjuk a régi ismerősöket, és új emberekkel is megismerkedhetünk. Megkönnyíti az ismerkedést olyanokkal, akikre másképp nem találnánk rá, vagy akikhez a valóságban nem mernénk odamenni. Elsősorban azért szeretik, mert segít kapcsolataink ápolásában. A sok felszínes ismeretségért viszont feladjuk a mélyebb érzelmeket. Egyre több időt töltünk közösségi oldalakon. Ebben a pillanatban is egymilliárd ember „lóg” közösségi oldalon szerte a világon, frissíti az üzeneteit, társalog a barátaival, tesz közzé információkat. Az emberek naponta átlag egy órát töltenek a Facebookon. Csak itt napi 20 milliárdnál több percet töltenek el! A 30 éven aluli felhasználóknak több mint a fele az internetezésre fordított idejének 90 százalékát itt tölti. Ma már elengedhetetlen eszköze a kapcsolattartásnak, illetve az összetartozás kifejezésének. „Facebook nélkül nincs élet!”- tartják a fiatalok. Számos előnye van az iwiw-vel szemben, ennek köszönhető, hogy használata ugrásszerűen megnőtt, mert rengeteg lehetőséget ad a sokoldalú kommunikációra. Fényképeket tölthetünk fel, melyeket albumokba rendezhetünk, videókat, linkeket oszthatunk meg. Tájékoztatjuk ismerőseinket, éppen hol vagyunk, mit csinálunk. A Facebook egyik alkalmazása a Like gomb, amelynek az a feladata, hogy az emberek kifejezhessék tetszésüket. Ez csak egy kattintás, nem kell hosszasan véleményezni. A kezdőoldal megmutatja azoknak az ismerőseinknek a listáját, akiknek pár napon belül van a születésnapjuk, így boldog születésnapot kívánhatunk nekik. Ajánlott, hogy olvassuk fel hangosan, amit közzé szeretnénk tenni. Ha a szöveg nem úgy hangzik, mint amit a valóságban is mondanánk, NE tegyük közzé.

A közösségi oldalak rejtett veszélyei: Érdemes fenntartással kezelni a közösségi oldalakat, ugyanis egyre több felhasználó számol be arról, hogy kellemetlenség érte. A legnagyobb veszélyben a tinédzserek vannak, hiszen számukra szinte elképzelhetetlen, hogy ne jelenjenek meg. Sokszor nem gondolnak bele, hogy az általuk megosztott képeket, információkat bárki láthatja, és nem egyszer elítélendő célokra használják fel. A közösségi portálok az internetes bűnözés melegágya. A „ragadozók” gyermek- vagy fiatalkorú áldozat keresésére használhatják ezeket a helyeket, a megadott személyes adatok alapján könnyen becserkészhetik őket. A lakcím, telefonszám, privát információk nemcsak az adathalászok, de a betörők számára is értékes információk. A tinik nem mérik fel a következményeket, ha a család anyagi helyzetéről tájékoztató képeket tesznek fel, mellyel célponttá tehetik otthonukat. A szexis fényképek is problémát okozhatnak, hiszen az egyszer feltöltött képek már örökre a világhálón maradhatnak, ez később a munkakeresés során akár hátrányt is jelenthet. A naphosszat tartó internetes társalgások, a „világhálón élt élet” nem helyettesíti a valós életszituációkat, kapcsolatokat, így elszigetelődéshez, függőséghez vezethet. Végül egy idézet, mely összefoglalja a közösségi oldalak lényegét: **„Azok, akik tagjai a közösségi hálózatoknak, nem annyira kapcsolatokat ápolnak, mint inkább közvetítik az életüket az ismerőseik tágabb körének.”** (Lee Rainie.)

IDÉZET a barátságról

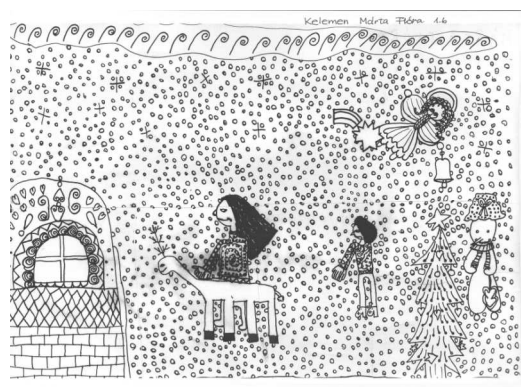
"A barátság az egyetlen olyan kapcsolat, amely kölcsönös, szabad választással jön létre. Nem velünk születik, mi teremtjük. Nem akarunk egymástól semmit - egyszerűen csak jó együtt lenni.

A barátság születése mindig együtt jár azzal az érzéssel, hogy találkoztunk már valahol. Hogy ismerem őt! Ez persze sejtelem, nem biztos, hogy így van. Sosem tudhatjuk, mitől vagyunk otthon egymásban. De ha a barátomhoz megyek: hazamegyek."

(Müller Péter)

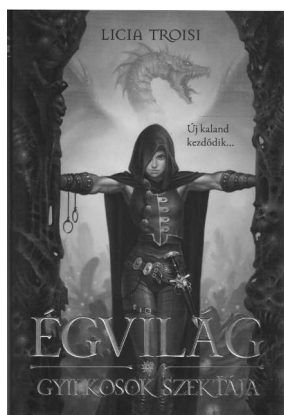
Szukop János 2.a

Kelemen Márta Flóra 1.b

Könyvajánló

Az elmúlt hetekben olvastam el az Égvilág - Gyilkosok szekája című könyvet. A történet egy lányról szól, aki gyermekkorában egy baleset következtében megölte az egyik játszótársát, ezért a falubeliek száműzték őt. Hosszú és magányos vándorlás után találkozott a Mesterrel, aki a Testülettől – egy titokzatos társaságtól – szökött meg. A lány számára ő jelenti az egész világmindenséget. Éveken keresztül tanította, míg nem a Testület egyik tagja rájuk talál, és a lányt akarja. A Mester megmenti őt, saját élete árán. A kislány végleg egyedül marad. Évek telnek el, a lány most 16 éves, a neve Dubhe. Egy éjjelen megpecsételődik a sorsa, amikor a

Testület megátkozza. Úgy tűnik, az átok feltörhetetlen, gyógyíthatatlan. Csak úgy oldhatja ezt fel, ha csatlakozik a Testülethez, és az ő istenüket dicsőíti. Dubhe-nak nincs más választása, elindul Éjféldre, a Testület székhelyére, azonban az események nem éppen úgy alakulnak, ahogyan a lány reméli. A kedvenc szereplőm Dubhe, otthon érzem magam a bőrében. Amikor visszatekint a múltba, rengeteg a fájdalom és a szenvedés, ezért ezeknél a részeknél a hangulat elég szomorú. De a jelenben már néha felcsillan a remény a jövőt illetően. Személy szerint sajnálom, hogy a történet végén nem alakult ki szoros kötelék közte és egy másik szereplő között, de ezt majd talán a folytatásban tudjuk meg.

Ha felkeltette érdeklődésed ez a könyv, látogass el a könyvtárba! ☺

Pápai Blanka 7.a

Az energaitalokról

Az energaitalokból manapság egyre többet adnak el az egész világon, így hazánkban is. Mindemellett rendszerint nem írnak arról, hogy valójában mit is iszunk meg egy-egy doboz felpattintása után. Ezekben az italokban 70-200 milligramm koffein van (egy erős kávéban 40-120 mg), sőt egyéb olyan anyagokat is tartalmaznak, melyek károsak lehetnek. A leginkább ismert szárnyakat adó italt Magyarországon 1997-ben betiltották (2000-ben oldották fel), miután állatkísérleteknél kiderült, hogy egyik adalékanyaga a taurin, komoly viselkedészavarokat okozott az azzal táplált patkányoknál. Más kutatások szerint már egyetlen doboz energital növeli a vér alvadékonyságát, ami vérrögök kialakulásához vezethet. Ezért nem árt óvatosan bánni ezekkel a szerekkel, egyébként sincs jobb szomjoltó, mint a tiszta víz.

„Vezesd őket, utat ne tévessz, s magadhoz mindig hű maradj.
Mert élen állsz és messze látszol, Sose feledd: példa vagy!”

RIPORT LIZA NÉNIVEL, a gyémántdiplomás tanítónővel

Cseh Józsefné, Liza néni hosszú éveken át a ménfőcsanaki iskolában tanított, generációk kerültek ki a keze alól.

Nemrég felkerestük a nyugdíjas tanítónőt, és kértük, meséljen az életéről és a munkájáról.

-Milyen volt a gyermekkor? -Szerettem iskolába járni. Én még palatáblán tanultam meg írni. Bizony néha előfordult, hogy a lecke letörlődött róla, mire az iskolába értem. Két osztály volt együtt, nagyon sokan voltunk. Szüleim egyszerű emberek voltak, de rábeszélte őket a tanítóm, hogy tanítassanak tovább. Akkor még elemi és polgári iskola volt. Győrbe kerültem az Orsolyitákhoz, az apácákhoz, majd 5 évig tanultam a Tanítóképzőben. Biciklivel jártam Győrbe iskolába.

-Milyen volt régen az iskola? -Sokkal szegényebbek voltak az emberek, egyszerűen öltözködtek. A divat teljesen más volt, egy szép új pulóver kincsnek számított. A lányoknak nem volt nadrágja, egész évben harisnyát hordtunk, mégsem voltunk betegek. Mindenki gyalog járt iskolába, később biciklivel. Képzelték, akkor még olajos padló volt, és vaskályhával fűtöttek. A takarítónő reggel elkészítette a szentet, de napközben a tanító fűtött. Az iskolában nem volt magatartási probléma. Ha valaki nem jól viselkedett, a tanító a mo-
gyoróvesszővel ráütött a kezére.

-Liza néni milyen tanuló volt? Volt-e kedvenc tantárgya? -Minden tantárgyat egyformán szerettem. Kitűnő tanuló voltam, abban az időben nem lehetett másképp továbbtanulni.

-Mit sportolt? -Legjobban a magasugrást szerettem, de dobni nem tudtam. Egész életemben bicikliztem, de sajnos már csak gyalog tudok közlekedni.

-Hol kezdte a tanítói pályáját? -Tösgyökeres csanaki vagyok, már a szüleim, nagyszüleim is ide jártak iskolába. Én is itt tanultam, a férjem is. Évtizedeken át itt tanítottunk. Büszke vagyok arra, hogy csanaki vagyok. Nagyon jó volt, hogy mindenkit ismertem. Nekem óriási előny volt, hogy ismertem a gyerekek körülményeit. Minden gyereket meglátogattam, megbeszéltük, ha valami gond volt.

-Mennyi ideig tanított Ménfőcsanakon? -Több, mint 60 éve, 1949-ben kezdtem tanítani. Még ak-

kor a Győzelem úti Iskola sem volt, csak 1952-ban készült el. 40 évet tanítottam itt az iskolában, és innen mentem nyugdíjba. Már 24 éve nyugdíjas vagyok. A mai napig vannak tanítványaim, akiket itthon tanítok.

-Hányan jártak akkor egy osztályba? -Régen nagyobb osztálylétszámok voltak. 40-50-en, de később is legalább 30-an jártak egy osztályba. Amikor egy tanító tanított 50 gyereket, óriási feladat volt megtanítani őket írni-olvasni, de nagyon csodálatos, a legszebb a világon. Gyönyörű volt az a 40 év, amit tanítással töltöttem!

-Melyek voltak munkájának legemlékezetesebb pillanatai? -Minden évben anyák napjára szép műsort készítettünk. A szülői értekezletre is mindig eljöttek a szülők. Sok humoros élményt megéltem. Pl.: Akadt az osztályomban egy durva gyerek, akinek volt egy rossz szokása. Mindig fejbe verte a gyerekeket a táskájával. Kiderült, hogy azért, mert őt is verte a nagyobb tesója. Elmentem hozzájuk, megbeszéltük. „Na, majd elkapom” -mondta a szülő, aztán megfellebbezték róla. Este a gyermek csak ül, de nem történik semmi. Egyszer csak megkérdezi: „Vernek vagy nem vernek, mert menni akarok aludni.” Olyan sok élményem volt! Akkor nem értem rá, hogy leírjam, de mára sokat elfelejtettem.

-Hogyan tanultak régen olvasni? -A világon a legnagyobb titok az olvasás! Minden ismeretet az olvasás segítségével tudunk megszerezni. Mikor kezdtem tanítani, először mutogattuk is a betűket, de ez felesleges volt. Először a betűket tanultuk meg, majd egy-két betűt hozzátettünk és összeolvastuk. Nagyon begyakoroltuk a betűket, hogy jól menjen a felismerésük. Fokozatosan mind hosszabb szavakat olvastunk, minden szót rögtön megmagyaráztunk. Majd mondatokba foglaltuk őket. Sokszor kimondtuk, mindent értelmeztünk. Minden nap gyakoroltuk a helyesírást is. Nagyon jó volt, mikor szótagolva tanítottunk, minden diák megtanult már karácsonyra olvasni. A legnehezebb volt novemberben olvasásórát tartani, mert akkor még a gyerekek különböző szinten voltak. Rengeteget gyakoroltunk! Az első osztályban a legfontosabb tantárgy az olvasás. Akkor kell megtanulni olvasni, mert később már nincs rá idő, más a tananyag. És aki nem tanul meg jól olvasni, az nem tud tanulni sem! Az olvasással együtt ment az írás. Először még nem voltak feladatlapok,

mindenkinek a tanító kezdte el a sorokat. Igen sok gyerek kezét kellett megfognom az évek során. Most nagyon szép tankönyvek vannak, és minden elő van írva benne. Először tintásüvegben hozták a tintát, és abba mártogatták a tollat. Előfordult, hogy ráborult a tinta a füzetre. Utána jött a töltőtoll, majd a golyóstoll. Az iskolatáskájukra és a felszerelésükre nagyon vigyáztak, hét lakattal zárták, nehogy valami eltűnjön. Akkor még mindenkinek fűzős cipője volt. Sok idő eltelt, míg megtanulták egyedül megkötni. Először mire felöltözték tornafelszerelésbe, már kezdhettünk vetközni.

-Hány gyereket tanított meg írni-olvasni?
-Negyven év alatt legalább ezer gyermeket tanítottam betűvetésre, olvasásra. Az elsősöknek minden tantárgyat én tanítottam. Ennyire egyik osztályban se lehet lemérni, hogy mennyit fejlődött a gyerek. Ez a legnagyobb öröm a pedagógusnak.

-Mindig is tanítani szeretett volna? -Mindig tanító néni akartam lenni. Szerencsésnek érzem magam, mert egész életemben azt csinálhattam, amit szerettem. Minden nap meséltem nekik. A mesék nagy részét magam költöttem. Ha láttam, hogy elfáradtak, akkor mesével vagy játékkal frissítettem fel őket. Régen a gyerekek nem jártak oviba, 6 évesen kezdték az iskolát, nem volt felmentés.

-Ha újra kezdené pályáját, akkor is tanár lenne? -Ha újra kezdeném, biztos pedagógus lennék újra és elsősöket tanítanék, pedig hatalmas türelem kellett hozzájuk. Több olyan család van, ahol három generációt is tanítottam, szülőket, gyerekeket, unokákat. Olyan jó érzés volt, amikor a tanítvány hozta a gyereket. Soha senkivel sem volt konfliktusom.

-Tartja-e a kapcsolatot régi tanítványaival? -Igen, természetesen. Gyakran hívnak osztálytalálkozóra, ahova szívesen megyek. Most is emlékszem rá, ki hol ült.

-Vannak-e olyan tanítványai, akikre különösen büszke? -Sok tanítványomra büszke vagyok, sokan lettek orvosok, mérnökök, tanárok. A ti iskolákban is tanítanak vagy tanítottak sokan, akiket én tanítottam írni-olvasni. Pl. Pappné Herold Rózsika, Voriginné Kati, Venesz Judit, Czibikné Márta, Bergholdné Éva, Beló Erzs, Horváth Imréné Zsuzsa. Úgy örülök, hogy elsős tanítók is lettek a tanítványaim közül!

látokban is tanítanak vagy tanítottak sokan, akiket én tanítottam írni-olvasni. Pl. Pappné Herold Rózsika, Voriginné Kati, Venesz Judit, Czibikné Márta, Bergholdné Éva, Beló Erzs, Horváth Imréné Zsuzsa. Úgy örülök, hogy elsős tanítók is lettek a tanítványaim közül!

-Van-e kedvenc írója, költője? -Kedvenc költőm Ady és Radnóti. Kedvenc írókat sokat fel tudnék sorolni. Sajnos a szemem már gyenge, így keveset tudok egyszerre olvasni, de régen rengeteget olvastam.

-Tudjuk, hogy a férje – Csehy József javaslatára nevezték el iskolánkat Petőfi S. Általános Iskolának 1973-ban. Kérjük, meséljen róla! -A férjem sajnos már négy éve meghalt, 91 évesen. Felvidéken kezdte a tanítást, mert ott kapott állást. Háborúban, fogságban is volt, aztán végig itt tanított a szülőfalujában.

-Segített-e a gyerekének tanulni? -Nem volt rá szükség. A lányom jogász lett, de pedagógus végzettsége is van, az ELTE-n tanít óraadóként.

-Mivel tölti a szabadidejét? -Nincs nagyon szabadidőm. A korom miatt—83 éves vagyok—már sokkal lassabban tudok csinálni mindent. Rendszeresen főzök, az udvaron dolgozom, a kertben veteményezek is. Minden nap elolvasom az újságot. Tv-t keveset nézek, de az iskolával kapcsolatos hírekre mindig figyelek. Nagyon hiányzik ma is az iskola!

-Kapott-e kitüntetést a munkájáért? -Megkaptam a „**Kiváló pedagógus**” kitüntetést 1978-ban. Budapesten, a **Parlamentben** adták át, ez nagyon komoly dolog volt. 1985-ben több évtizedes munkámért Pedagógus Szolgálati Emlékérmeket vehettem át. 2009-ben nagy megtiszteltetés ért, „Ménfőcsanak egyesülésének 75. jubileumi ünnepségen a Ménfőcsanak Szolgálatáért Emlékérmeket kaptam meg – a ménfőcsanakiak hálás tiszteleteként és nagyrabecsüléseként” (a Hegyalja újságban is megírták.) Erre nagyon büszke vagyok. Nemrég kaptam meg a gyémántdiplomámat. Jólesett, hogy férjemmel bekerülhettünk abba a könyvbe, amely pár hete jelent meg, címe: „Nemzedékek nevelői”.

-Mit gondol a mai iskoláról? -Úgy hallok, hogy most sokkal nehezebb boldogulni a gyerekekkel. Régen nem volt magatartási probléma. Amit a tanító néni mondott, az szent volt!

-Mit üzen a mai gyerekeknek? Amit a nevelő mond, azt kell tenni! Fogadjatok szót! Nagyobb szeretettel legyetek egymás iránt és tanáraitok iránt! A nevelők mindenképp jót akarnak, de a gyermek azt sokszor nem látja. Csak később jön rá, de akkor lehet, hogy már késő!

Köszönjük a beszélgetést, jó egészséget kívánunk! *Wurm Fruzsina, Karczag Annamária, Magyar Adrián 7.a és Sulyok Attiláné.*

Pályaválasztás előtt

Mi nyolcadikosok az elmúlt hetekben sok közép fokú iskolában megfordultunk, hogy megismerjük őket, és könnyebben eldönthessük, melyik intézményben folytassuk tanulmányainkat. Két iskolát ajánlok most figyelmetekbe, ahol nyílt napon jártam.

Deák Ferenc Közgazdasági és Informatikai Szakközépiskola

Az iskola épülete nagyon tetszett, mellette található a sportpálya, amely lehetőséget nyújt a testmozgásra. A nyílt nap során bemutatták az iskolában rejlő tanulási lehetőségeket. Az első helyen az elektronikus táblát mutatták be, de ez számunkra nem volt nagy újdonság, hiszen itt a Petőfiben is találkozhatunk vele. Megmutatták, milyen programokat készítettek a tanárok az oktatás megkönnyítésére, sőt megnézhattuk a diákok által alkotott segédanyagokat is. Sok információt kaptunk az iskolában rejlő lehetőségekről, a jó külföldi kapcsolatokról, a külföldi utazásokról, melyek a nyelvtudás megszerzését is nagyon megkönnyíthetik. A Deák tart egy felkészítőt is az ide felvételizni szándékozók számára, itt különböző feladatokkal segítik a felkészülést. Az iskola kész labirintusnak tűnt elsőre, többször is eltévedtünk benne. Elsősorban úgy érzem, a nyelvoktatásra és közgazdasági ismeretekre áhítozóknak lehet jó választás a Deák.

Pálffy Miklós Kereskedelmi Szakképző Iskola

Külsőre nagyon látványos a Pálffy iskola is, néhány éve lett felújítva, így nagyon modernnek és esztétikusnak hat. Itt is bőségesen „bombáztak” minket információval, megtudhattuk, hogy tavaly és az elmúlt évek során melyik szakra hány ponttal lehetett sikeresen jelentkezni. Úgy tűnik, minden iskola hangsúlyozza a nyelvoktatásban nyújtott lehetőségeit, mert itt is elmondták, mennyire magas szinten tanítják ezeket. A szakmunkások oktatásában nagyon fontosnak tartják a szakmai tapasztalatok minél szélesebb körű megszerzését. Kipróbálhatják a diákok, hogy ténylegesen is milyen dolgozni egy adott munkaterületen. Természetesen körbevezettek bennünket az iskolában, megnéztük a termeket, és egyik helyen még a pénztárgép kezelését is kipróbálhattuk. Ez az iskola is jó benyomást tett rám, a Pálffyt is bátran ajánlhatom a kereskedelem iránt érdeklődő tanulóknak.

Szabó Patrícia

- Mit mond a Téliapó, mikor átgázol egy emberen?
- Ami a szíveden, az a szánom!
- Mi a köze a Mikulásnak Piroskához?
- Hát a Mikulás Piroskabátja!
- A skót kisfiú megkérdezi az apjától:
- Apa, mi lesz karácsonykor a fa alatt?
- Parketta, kisfiam, parketta!

A kisgyerek karácsony este szalad be az anyukájához a konyhába:

- Anyu, anyu, képzeld, ég a fa!
- Nem ég, kisfiam, hanem világít!

Két perc múlva megint szalad be a kisfiú:

- Anyu, anyu! Már a függöny is világít!

- Mit mond az egyetemista november elsején?
- De jó! Karácsonyig már csak kettőt alszunk!

Gyűjtötte: Magyar Adrián

Játékajánló: Assassin's Creed: Revelations

A napokban jelent meg egyik kedvenc játékom folytatása, az Assassin's Creed: Revelations. A már ismert bérgyilkossal,

Ezioval (teljes nevén Ezio Auditore da Firenze) kell ismét küldetéseket végrehajtanunk, hogy beteljesíthesse bosszúját. Főszereplőnk már nem fiatal – a legutóbbi játékrészhez, a Brotherhood-hoz – képest tíz évet öregedett, és a hatvanhoz közelít, de még mindig szakmája legjobbjára. Új képességekkel és fegyverekkel gazdagodott, mint a bombagyártás, vagy a magyarosan kampókardnak nevezhető hookblade. A játék fő szála a törökök kezén lévő Konstantinápolyban játszódik 1517-ben. A képi világ és a korabeli Isztambul elképesztő látványt nyújt. Érezhető, hogy a fejlesztők sokat foglalkoztak a grafikával. Vannak a történetben meglepő fordulatok is, egy feladatot pl az eredeti játék főhőse, Altair-t irányíthatjuk, mintegy visszaemlékezve a korábbi kalandokra. A játék nem könnyű, a kezdőknek szánt gyakorlópálya (tutorial) nekem is mintegy fél órámba került. Itt a templomos lovagoktól kellett csellel és erővel megszerezni egy kulcsfontosságú ereklyét. **Összességében nagyon tetszik a Revelations, és alig várom, hogy megjelenjen az Assassin's Creed 2 igazi folytatása, a harmadik rész.**

Magyar Adrián 7.a

Mikulás a Baba-mama klubban

Több éve hagyományosan megszervezzük a legfiatalabbaknak is, hogy találkozhassanak a Mikulással a Bezerédj-kastélyban. A Baba-mama klubba járó gyermekek nagyon kíváncsian várták a Mikulást, aki ajándécsomagot hozott Nekik. Az iskola felsős énekkara pedig kis műsorával tette még szebbé a délelőttöt.

Eljött a Mikulás...

2011. december 6-án tartottuk az intézménynél dolgozók gyermekeinek Mikulás ünnepségét. A szülők és a gyermekek mellett sok nagymama is elhozta unokáját, hogy együtt csodálkozzanak rá a Mikulásra. Az énekkar dalaival hamar sikerült odacsalogatni az öreg apót. A fehérszakállas egy segédjével és egy jól megpakolt puttonnyal érkezett meg a gyerekekhez. A bátrabbak verssel, énekkel, a félénkebbek egy-egy mosollyal hálálták meg az ajándécsomagot. Az ajándékozás után Mikulás elkészönt a közönségtől, és útjára indult, hiszen még sok-sok kisgyereket kellett meglátogatnia azon az estén.

Zenével készülünk a karácsonyra

"Az éneklés megszépíti az életet, az éneklők másokét is." /Kodály Zoltán/

Mikulástól karácsonyig számtalan alkalmunk lesz, hogy zenével szebbé, kellemesebbé tegyük az ünnepeket, és a várakozás, az advent időszakát. Ezekre a szereplésekre egy intenzív hétfégi gyakorlás során (november 17-18-án) készültünk fel.

A következő időpontokban szerepeltünk és fogunk fellépni:

december 4. 16 óra	ménfői templom	mocorgó mise
december 16. 16 óra	Győr—Széchenyi tér	Téli fesztivál
december 17. 18 óra	Győr—Eszterházy-palota	Múzeumok Baráti Köre karácsonyi összejövetele
december 20. 17 óra	kastély	karácsonyi koncert
december 21. délelőtt	kastély	iskolai karácsonyi műsor.

Mindenkit szeretettel várunk és egyúttal békés, boldog zenés adventet kívánunk!

énekkarosok, furulyások

Anti Fodrász Club

Szabó Veronika

CSENGETÉS

Akikre büszkék vagyunk

December 3-án, szombaton nyolcadik alkalommal került megrendezésre a Szabadhegyi Közoktatási Központban a „Fehér Miki Emléktorna”, melyet a fiatalon elhunyt egykori válogatott játékosról neveztek el. Iskolánk labdarúgópalántái is részt vettek a tornán, ahol mind a hat ellenfelet legyőzve az **első helyet szerezték meg** 30 rúgott és 2 kapott góllal, így igazán megérdemelten állhattak a dobogó legfelső fokára. Csapatunk legjobb játékosa Kóródi Gergő 3.b, míg a torna gólkirálya 17 góllal Reizer Dávid 2.c osztályos tanuló lett, akit egy Fehér Miklós szülei által felajánlott Benfica labdával jutalmaztak. Külön köszönet illeti Horváth Emilt, az ESK Ménfőcsanak 2003-as korosztályának edzőjét, aki ide is elkísérte kis csapatát. A rangos tornán egyébként eddig hat alkalommal szerepeltek a petőfisek, és immár negyedszer került iskolánkhoz a gyönyörű vándorserleg.

A VIII. Fehér Miki Emléktorna győztes csapatának tagjai:

Szép volt fiúk!

Kóródi Gergő 3.b
Mayer János 2.b
Mittnacht Szabolcs 3.b
Póczik Olivér 2.c
Reizer Dávid 2.c
Szabó Ádám 2.c

A Móra Ferenc Általános és Középiskola „Együtt a család” címmel rajzversenyt hirdetett nagycsoportos óvodások és első osztályos tanulók számára. Iskolánk tanulói szép sikereket értek el különleges technikák kategóriában.

A szép eredményt elért tanulók:

Andorka Dominik, Bálint Aliz, Edelényi Kozima, Schmelczér Amira 1. b

Felkészítőjük: Pappné Herold Rozália

CSENGETÉS,

a Ménfőcsanak Petőfi Sándor Általános Iskola tanulójának lapja.

Megjelenik az „Ifjúsáért” Alapítvány támogatásával.

Szerkesztők: Horváth Gábor, Sulyok Attiláné Tördelő szerkesztő: Mné Bedöcs Rita

Nyomtatás: Palatia Nyomda.